

Rom 13, 5

5: Derfor må du være underordnet, ikke bare på grunn av vreden, men også for samvittighetens skyld.

Vanligvis adlyder menneskene øvrighetens lover bare av frykt for straff. Hvis det ikke var noen straff, ville de bryte hver eneste lov som hindret dem i deres kjødelige tilbøyeligheter. Men slik bør det ikke være med de kristne. De bør adlyde landets lover, ikke bare av frykt for straff, men av en langt dypere årsak. Selv om de visste at de ikke ville bli straffet, burde de holde landets lover like trofast, bare "for samvittighetens skyld", bare fordi de vet at øvrigheten "er fra Gud". Den er "Guds tjener", og Herren vil vi skal adlyde den. Det er dette som framfor noe annet bør være drivkraften hos dem som frykter og elsker Gud.

Og der denne drivkraften til lydighet finnes, der vil den ikke bare forebygge alle åpenbare brudd på landets lover, men også alle skjulte; som bedrageri, underslag, smugling osv. Den mest trofaste kristne er også den mest trofaste samfunnsborger. Hans valgspråk er alltid dette: "Jeg stiller alltid Herren framfor meg" (Sal 16: 8). For et kjødelig sinn vil dette alltid være hard tale; at vi til og med samvittighetsfullt skal adlyde øvrigheten. Men for dem som både tror på en allmektig Gud, og elsker hans vilje, er dette budet hans ikke tungt. Hvis derimot Gud ikke styrte øvrigheten, kunne en nok stille seg spørrende til dette. Men den som tror på en trofast og allmektig Gud har ingenting å frykte. Når Gud overgir sine barn i menneskers hender, så holder han selv disse menneskene i sin hånd så de ikke kan gjøre oss noe vondt mot hans vilje. "Kongens hjerte er som bekker i Herrens hånd, han bøyer det dit han vil" (Ord 21: 1).

I disse fem første versene i kapitlet har Paulus nå gitt oss en klar og allmenngyldig regel for vår plikt overfor øvrigheten, en regel uten unntak eller begrensninger. Det eneste unntak Skriften innvilger, er bare det tilfellet at øvrighetens påbud skulle stride mot Herrens ord. Og Paulus har først så klar og bestemt tale til alle slags mennesker; jøder, grekere og kristne, ja, til "hvert menneske". Han sier: "Hvert menneske skal underordne seg de styrende myndigheter". "De myndighetene som finnes er innsatt av Gud". Så gjenstår det bare at hver enkelt av oss samvittighetsfullt omsetter all denne formaningen i praksis på hver vårt område, så vi gjør dette. Som et eksempel på dette i praksis føyer Paulus til: